

BAHĀJU FONDI
UN ZIEDOJUMI

Bahāju fondi un ziedojumi

Rīgas Bahai ticības draudze
2025

UDK 286:33

Ba171

Šis dokuments ir pieejams Bahāju uzziņu bibliotēkas „Vienotības pērles” vietnē: <https://bahai.lv/biblioteka/e-gramatas/>

Tulkots no teksta angļu valodā *Compilations: Bahá'í Funds and Contributions*. Pieejams: <https://www.bahai.org/library/>

No angļu valodas tulkojis Pēteris Folkmanis 2022. un 2025. gadā.

Redaktors: Māris Pavlovs

Korektore: Irēna Kalniņa-Ābeltiņa

Maketētāja: Ineta Alvarado

Pirmais izdevums

© Rīgas Bahai ticības draudze, latviešu valodā, 2025

© Bahá'í International Community, angļu valodā

ISBN 978-9934-620-68-3 (digitāla)

ISBN 978-9934-620-67-6 (iespiesta)

Saturs

Bahāju fondi un ziedojumi / 5

I Došanas nozīme / 7

II Padomju atbildība par bahāju
fondu pārvaldīšanu / 25

III Kas var veikt iemaksas fondā? / 28

Pielikums: Humānās palīdzības fonds / 33

Bahāju fondi un ziedojumi

Kompilācija, ko sagatavojusi Vispasaules
Taisnīguma Nama Pētniecības nodaļa

1970. gada janvārī

Pārskatīta 1989. gada janvārī

I DOŠANAS NOZĪME

Mums jābūt līdzīgiem strūklakai vai avotam, kas nepārtraukti iztukšo savas krātuves no visa, kas tam ir, un to nepārtraukti papildina no neredzama avota. Nepārtraukti dot no sevis līdzcilvēku labā, nebaidoties no nabadzības un paļaujoties uz visu bagātību un visa labā neizsmelamo Avotu – tas ir pareizas dzīves noslēpums.

(Shoghi Effendi; publicēts izdevumā *Bahá'í News*, no. 13, September 1926, p. 1.)

[1]

Un, tā kā garīgo aktivitāšu attīstība un paplašināšanās ir atkarīga no materiālajiem līdzekļiem un to ietekmēti, ir absolūti nepieciešams, lai tūlīt pēc vietējo, kā arī nacionālo garīgo padomju nodibināšanas tiktu izveidots *bahāju fonds*, kas būtu pakļauts pilnīgai garīgās padomes kontrolei. Visi ziedojumi un iemaksas jāiesniedz padomes mantzinim, lai tiešā veidā veicinātu Lietas intereses visā šajā apvidū vai valstī. Ikvienu apzinīga un uzticīga Bahá'u'lláh kalpa, kurš vēlas pieredzēt Viņa Lietas attīstību, sakrāls pienākums ir brīvi un dāsni ziedot šī fonda palielināšanai. Garīgās padomes locekļi to pēc saviem ieskatiem iztērēs, lai veicinātu mācīšanas kampaņu, palīdzētu nonākušajiem grūtībās, izveidotu bahāju izglītības iestādes un lai visos iespējamajos veidos paplašinātu savu kalpošanas sfēru. Es loloju cerību, ka visi draugi, apzinoties šī pasākuma nepieciešamību, saņemsies un, lai arī iesākumā peticīgi, ieguldīs šī fonda ātrā izveidē un palielināšanā.

(Shoghi Effendi, no 1923. gada 12. marta vēstules Rietumu bahājiešiem; publicēts krājumā *Bahá'í Administration: Selected Messages 1922–1932* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1980), pp. 41–42.)

[2]

Lai jūs varētu nostiprināt šo mācīšanas kampaņu, kas mūsdienās ir tik ļoti nepieciešama, un pareizi un efektīvi vadīt pārējās savas daudzveidīgās aktivitātes – gan garīgās, gan humānās – ir steidzami

jāizveido šis *centrālais fonds*, kas – ja to dāsni atbalstīs un uzturēs gan draugi, gan vietējās padomes – drīzumā ļaus jums ātri un enerģiski īstenot savus plānus.

(Shoghi Effendi, no 1923. gada 6. maija vēstules kādai nacionālajai garīgajai padomei; publicēts krājumā *Bahá'í Administration*, p. 49.)

[3]

Attiecībā uz bahāju fondu, kuru draugi nesen izveidoja, es ticu, ka šis jautājums tagad ir skaidrs ikvienam visā valstī. Kā jau iepriekš norādīju, lai gan katrs no draugiem, kā arī vietējās padomes var pilnīgi brīvi noteikt savu ziedojumu nacionālajai garīgajai padomei mērķi un nolūku, tomēr, manuprāt, es uzskatu, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai kā atsevišķi draugi, tā arī vietējās padomes visā valstī, ņemot vērā valsts mēroga mācīšanas milzīgo nozīmi un kā apliecinājumu pilnīgai uzticībai saviem nacionālajiem pārstāvjiem, censtos – lai arī sākumā nelielos apmēros – brīvi dot ieguldījumu nacionālā bahāju fonda uzturēšanā un palielināšanā, lai nacionālās padomes locekļi pēc saviem ieskatiem varētu to izlietot visam, ko tie uzskata par steidzamu un nepieciešamu.

(Shoghi Effendi, no 1923. gada 26. novembra vēstules kādai nacionālajai garīgajai padomei; publicēts krājumā *Bahá'í Administration*, pp. 53–54.)

[4]

.. nacionālās padomes ziņā ir pieņemta lēmumu par to, cik lielā mērā tās rīcībā esošie resursi ļauj finansiāli atbalstīt draugu individuālos pasākumus. Ja draugu un padomju atbilde uz nacionālā fonda aicinājumiem būs ātra, ilgstoša un dāsna, esmu pārliecināts, ka nacionālā padome attaisnos savu līdzjūtību, labo gribu un patiesu sadarbību ar katru atsevišķo bahājiešu uzņēmumu. Tomēr šajā mūsu darba agrīnajā posmā es ļoti mudinātu – pat lūgtu – draugus neizkļiedēt savus centienus, bet gan pēc atklātas, nobriedušas un ilgstošas apspriedes nonākt pie kopīga slēdziena par aktuālākajām

šīs stundas prasībām un vajadzībām, un, kad viņi vienojušies savos viedokļos, censties pie tiem turēties un mērķtiecīgi tos īstenot ar sapratni un no visas sirds.

(Shoghi Effendi, no 1925. gada 16. janvāra vēstules kādai nacionālajai garīgajai padomei; publicēts krājumā *Bahá'í Administration*, pp. 76–77.)

[5]

Lai nacionālo garīgo padomju darbu varētu veikt efektīvi, ja iespējams, to locekļiem ir jācenšas izveidot atbilstošu un pastāvīgu centru savai darbībai, kas tiktu plaši un oficiāli reklamēts un tiktu atzīts par viņu sekretariāta galveno mītni. Tam būtu tieši jāadresē visa saziņa no atsevišķiem draugiem un vietējām padomēm savā teritorijā, no Svētās Zemes un no ārvalstīm. Tā pirmais pienākums būtu bez izņēmumiem uzturēt ciešu un pastāvīgu saikni ar dažādām tā jurisdikcijā esošajām apdzīvotajām vietām un izolētajiem ticīgajiem un cītīgi un nekavējoties izziņot viņiem, kā arī draugiem ārzemēs jebkuru kopīgu un vispārējas intereses jautājumu.

Lai īstenotos šis lolotais mērķis un saglabātos efektivitātes līmenis, nacionālā fonda institūcijai ir ārkārtīgi liela nozīme. Es nemitīgi mudinātu ticīgos personīgi, kā arī vietējās padomes visā Indijā un Birmā celties ar sirdi un dvēseli un dāsni un regulāri ieguldīt fonda uzturēšanā un paplašināšanā; no šī fonda lielā mērā būs atkarīgi viņu centienu panākumi.

Es personīgi uzdošu... padomei, kuras pagātnes morālā un finansiālā kalpošana Bahá'u'lláh Lietai Indijā un citviet ir iegravēta manā sirdī, koncentrēt savu enerģiju uz šīm divām institūcijām: nacionālo garīgo padomi un nacionālo fondu, un uzturēt tās no saviem līdzekļiem. Esmu pārliecināts, ka viņiem drīzumā tiks dota iespēja uzņemties nastu, kas tagad gulstas uz pašai izdzīvīgajiem.. draugiem..

(Shoghi Effendi, no 1925. gada 25. marta vēstules kādai nacionālajai garīgajai padomei.)

[6]

Runājot par materiālajiem upuriem Lietas labklājības labā, viņš vēlas, lai jūs saprastu, ka Lietas vispārējās intereses ir augstākas par atsevišķo cilvēku interesēm. Piemēram, iemaksas cilvēku labklājībai ir otršķirīgas salīdzinājumā ar ziedojumiem nacionālajos un vietējos fondos un templī.

Šis ir vispārīgs norādījums. Protams, palīdzība cilvēkiem, ja kāds var palīdzēt, arī ir vēlama un izpelnās atzinību.

(1925. gada 24. novembrī diviem ticīgajiem.)*

[7]

Saistībā ar nacionālā fonda institūciju un nacionālās garīgās padomes protokolā noteikto budžeta sistēmu gribu atgādināt, ka vienmēr ir jāpatur prātā pamatprincips, ka visiem ziedojumiem fondā ir jābūt tikai un vienīgi brīvprātīgiem. Ikvienam ir skaidri un nepārprotami jāpaskaidro, ka jebkāda piespiešana, lai arī tā ir viegla un netieša, grauj fonda izveides pamatā esošā principa sakni kopš tā dibināšanas. Lai arī aizkustinoši un cienīgā tonī rūpīgi formulēti vispārīga rakstura aicinājumi ir laipni gaidīti jebkuros apstākļos, lēmumiem par viņa vai viņas ieguldījuma Lietas izplatīšanā raksturu, apjomu un mērķi būtu jābūt pilnībā katra apzinīga ticīgā ziņā.

(Shoghi Effendi, no 1926. gada 10. janvāra vēstules kādai nacionālajai garīgajai padomei; publicēts krājumā *Bahá'í Administration*, p. 101.)

[8]

Nacionālais fonds ir stingri jādibina, dāsni jāatbalsta un vispārēji un pastāvīgi jāuztur, jo tas ir priekšnoteikums turpmākam progresam un sasniegumiem. „Jaunumu Biļetens” (*News Letter*) ir jāpaplašina, jāizplata plašam lasītāju lokam un jāizmanto kā līdzeklis informācijas sniegšanai, darbību koordinēšanai un visu ticīgo atbalsta

* Šeit un tālāk ir izvilkti no vēstulēm, kas rakstītas Shoghi Effendi vārdā, ja nav norādīts citādi.

nodrošināšanai Lietas institūcijām. Es visnotaļ aicinu jūs nodrošināt šo divu galveno un būtisko mūsu darbības iestāžu panākumus.

(No pielikuma Shoghi Effendi rokrakstā 1926. gada 25. maija vēstulei, kas viņa vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[9]

Vilšanās, stresa un nemiera laikos, ar kuriem mums neizbēgami jāstopas, mums jāatceras mūsu aizgājušā Skolotāja ciešanas. Jūsu darbs, jūsu enerģija, jūsu modrība un rūpes, jūsu sirsnīgā laipnība ir manta, ko es augstu vērtēju un loloju. Turpiniet, esiet neatlaidīgi, divkāršojiet savus centienus, atkārtojiet un pārrakstiet mūsu Miļotā brīdinājumus un norādījumus savā saziņā ar cilvēkiem un padomēm, līdz tie iegrimst viņu sirdīs un prātā. Tas patiešām bija mūsu Miļotā ceļš un metode, un mēs nekad nevaram sasniegt labāku. Nākamās paaudzes noteikti atcerēsies un slavēs jūsu pašreizējo pionieru darbu. Es vienmēr lūgšos par jums. Jautājumos par ziedojumiem mums nevajadzētu izmantot nekādu spiedienu un vajadzētu skaidri pārliecināties par ziedotāja vēlmi. Mums jāuzrunā draugi, bet nedrīkstam viņus piespiest.

(No pielikuma Shoghi Effendi rokrakstā 1926. gada 9. jūlija vēstulei, kas viņa vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

[10]

Mums, bahājiešiem, ir jāvadās pēc pravieša metodes. Mēs zinām, ka Lieta galu galā uzvarēs un tās rindas būs pilnībā vienotas. Mēs zinām, ka Skolotāja solījumi beigu beigās tiks īstenoti, tāpēc kādēļ gan ļaut mūsu ceļā redzamajai triviālajai pretestībai mūs atturēt. Mums drīzāk vajadzētu pieņemt dedzību un būt neatlaidīgiem lūgšanās un centienos. Shoghi Effendi ir uzsācis pieejamos pasākumus un kā vēstulēs, tā arī pa telegrāfu ir mudinājis .. draugus sniegt morālu un materiālu atbalstu nacionālajam fondam. Vienmēr ir vajadzīgs laiks, lai cilvēki pārietu no viena pārvaldes veida uz citu. Līdz šim viņi ir pieraduši uzskatīt, ka vietējās padomes atrodas nākamajā vietā pēc Lietas Centra, un būs vajadzīgs laiks un sagatavošana, pirms viņi

varēs uzņemt citu augstāku struktūru. Tāda pati problēma pastāvēja Amerikā, un kādu laiku šķita, ka nacionālās padomes darbs ir paralizēts, taču ar personisku kontaktu un Shoghi Effendi nemitīgo atgādinājumu problēma tika atrisināta, un tagad mēs redzam, ka nacionālā padome tiek uztverta kā vienīgā iestāde, kas uzņemas jautājumus, kuri ir ārpus vietējo padomju tīri vietējās jurisdikcijas.

(1926. gada 7. septembrī kādai nacionālajai garīgajai padomei; publicēts izdevumā *Dawn of a New Day* (New Delhi: Bahá'í Publishing Trust, [1970]), pp. 13–14.)

[11]

Esmu mudinājis viņus konsekventi un no visas sirds atbalstīt ļoti būtiskās un svarīgās nacionālā fonda un nacionālās padomes institūcijas. Viņiem visiem ir jāpaskaidro, ka nepārtraukts atbalsts šai institūciju diādei ir visu turpmāko sasniegumu stūrakmens un galvenais avots, no kura nāks visas nākotnes svētības.

(No pielikuma Shoghi Effendi rokrakstā iepriekšējai vēstulei.)

[12]

.. manuprāt, mums par bahāju administrācijas aksiomu un vadošo principu vajadzētu uzskatīt, ka katras konkrētas bahāju aktivitātes īstenošanā, atšķirībā no humānā, filantropiskā vai labdarības rakstura pasākumiem, kas nākotnē varētu tikt veikti bahāju paspārnē, pievienoties un sadarboties būtu jāaicina tikai tie, kas jau ir identificējušies ar ticību un tiek uzskatīti par tās atklātiem un bezierunu atbalstītājiem. Jo, līdztekus mulsinošajiem sarežģījumiem, ko neticīgo iesaistīšanās bahāju iestāžu finansēšanā varētu izsaukt nākotnes bahāju kopienas pārvaldē, jāatceras, ka šīs konkrētās bahāju iestādes, kas jāuzlūko kā Bahá'u'lláh dāvanas pasaulei, var vislabāk funkcionēt un visiedarbīgāk īstenot savu ietekmi pasaulē tikai tad, ja tās tiek lolotas un uzturētas, pateicoties tikai to cilvēku atbalstam, kuri pilnībā apzinās un bez iebildumiem pakļaujas Bahá'u'lláh atklāsmē ietvertajām prasībām. Tomēr gadījumos, kad ticības draugs vai atbalstītājs dedzīgi pieprasa, lai pieņemam viņa naudas ziedojumu ticības sludināšanai,

ticīgo ievēlētajiem pārstāvjiem šādas dāvanas ir jāpieņem un pienācīgi jāatzīst, skaidri saprotot, ka tās tiks izmantojamas vienīgi, lai stiprinātu to bahāju fonda daļu, kas paredzēta tikai filantropiskiem vai labdarības mērķiem. Jo, paplašinoties Bahá'u'lláh ticības darbības jomai un ietekmei un attiecīgi pieaugot bahāju kopienu resursiem, arvien vairāk būs vēlams nošķirt tās bahāju fonda jomas, kas kalpo visas pasaules vajadzībām, no tām, kas ir īpaši paredzētas pašas ticības tiešo interešu veicināšanai. No šīs acīmredzamās atšķirības starp bahāju un humānajām aktivitātēm tomēr nedrīkst secināt, ka Bahá'u'lláh ticības virzošais mērķis atšķiras no sava laika humāno un filantropisko iestāžu mērķiem un uzdevumiem. Nudien, katram saprātīgam ticības dedzīgam atbalstītājam vajadzētu apzināties, ka tik agrīnā Lietas attīstības un kristalizācijas posmā šādi diskriminējoši un piesardzības pasākumi ir neizbēgami un pat nepieciešami, lai jaunās ticības institūcijas triumfējošas un netraucētas izkļūtu no pašreizējā apjukuma un bieži vien konfliktējošo interešu jūklā, kas tās ieskauj. Laikā, kad, dedzīgas vēlmes pieredzēt drīzu Mashriq'u'l-Adhkár pabeigšanu apdvesti, mēs, iespējams, ne tikai būtu gatavi piekrist to vēlmei, kuri vēl nav iesvētīti Lietuvā, sniegt finansiālu palīdzību tās iestādēm, bet pat varētu justies pamudināti lūgt no viņiem tādu palīdzību, kādu viņi spēj sniegt, šādu brīdinājumu varētu neuzskatīt par nepiemērotu. Mūsu galvenais pienākums noteikti ir pienācīgi pildīt savu sakrālāko uzdevumu, lai turpmākajās dienās ne apmelojuma mēle, ne ļaunprātīgā spalva neuzdrošinātos netieši norādīt, ka tik skaista, tik nozīmīga ēka ir uzcelta kā citādi, kā vien ar vienprātīgiem, ekskluzīviem un pašreizējā centieniem, ko veikusi neliela, bet apņēmīga pārliecinātu Bahá'u'lláh ticības atbalstītāju grupa. Cik delikāts ir mūsu uzdevums, cik neatliekama atbildība, kas gulstas uz mums, kuri, no vienas puses, ir aicināti saglabāt neaizskartu Bahá'u'lláh atdzīvinotās ticības viengabalainību un identitāti, bet, no otras puses, aizstāvēt tās plašos, humānos, visaptverošos principus!

Tiesa, pašreizējā mūsu darba posmā mēs nevaram neapzināties ārkārtīgi ierobežoto ziedotāju skaitu, kuriem ir iespēja sniegt finansiālu atbalstu tik plašam, tik sarežģītam un dārgam pasākumam. Mēs pilnībā apzināties daudzos jautājumus un dažādās bahāju aktivitātes, kas neizbēgami tiek atliktas, gaidot vienotās rīcības

plāna veiksmīgu noslēgumu. Mēs visādā ziņā labi apzināties steidzamo nepieciešamību pēc kāda piemērota un konkrēta Lietu iedvesmojošā gara iemiesojuma, kas atrastos Amerikas kontinenta sirdī gan kā liecinieks, gan kā vienojošs centrs strauji augošās ticības daudzveidīgajām aktivitātēm. Bet vai, iedvesmojoties no šīm pārdomām, mums nav kā nekad agrāk jāmostas un jāapņemas ar visiem mūsu spēkos esošajiem līdzekļiem paātrināt šī visaptverošā, tomēr tik cienīgā uzdevuma pabeigšanu? Dārgie draugi, es jūs lūdzu neļaut ne skaitliskiem apsvērumiem, ne apziņai par mūsu resursu ierobežotību, ne pat neizbēgamo neveiksmju pieredzei, ar kurām ir jāskaras ikvienam varenam pasākumam, aizmiglot jūsu redzi, aptumšot jūsu cerības vai paralizēt jūsu centienus, īstenojot jums dievišķi uzticēto uzdevumu. Tāpat es jūs arī lūdzu nepieļaut, lai mazākā novirze no lietderības un kompromisa ceļiem aizsprostotu tos dzīvinošās vēlēšanas kanālus, kas vienīgie var sniegt iedvesmu un spēku, kas ir vitāli svarīgi ne tikai materiālās celtniecības veiksmīgai norisei, bet arī tās cildenās sūtības piepildīšanai.

(Shoghi Effendi, no 1929. gada 25. oktobra vēstules Amerikas Savienoto Valstu un Kanādas bahājiešiem; publicēts krājumā *Bahá'í Administration*, pp. 182–84.)

[13]

Jūs jautājāt par plāniem līdzekļu vākšanai templim. Shoghi Effendi uzskata, ka labākā un cēlākā metode ir brīvprātīgi ziedojumi, kas tiek doti spontāni un ar apziņu, ka kaut kas tiek upurēts, lai sekmētu Lietu. Tieši ar upuriem tiks uzcelts šis templis. Šī ir patiesi cienīga metode. Tādējādi šis princips izslēdz jebkādas metodes, kas pieļautu to palīdzību, kas nav bahājieši. Bahāju templis jāceļ tikai bahājiešiem; tas nav parasts humānais darbs, kurā var lūgt ikviena palīdzību. Jebkurā gadījumā Shoghi Effendi ir pilnībā izskaidrojis šos jautājumus nacionālajai garīgajai padomei, un jūs bez grūtībām varat vērsties pie padomes, lai gūtu papildu skaidrību par šo tēmu.

(1932. gada 14. aprīlī kādai garīgajai padomei; publicēts izdevumā *Bahá'í News*, no. 64, July 1932, p. 4.)

[14]

Lai gan Shoghi Effendi mudinātu ikvienu ticīgo ziedot pēc iespējas vairāk, lai ieguldītu nacionālās padomes fondā, viņš tomēr atturētu draugus no parādu uzņemšanās šim nolūkam. No mums tiek lūgts dot to, kas mums ir, nevis to, kas mums nepieder, it īpaši, ja šāda rīcība izsauc ciešanas citiem. Mums vajadzētu izvērtēt šādus jautājumus taisnīgi un viedi, kā arī paļauties uz citiem uzticīgiem bahājiešiem.

(1932. gada 4. maijā kādam ticīgajam.)

[15]

Shoghi Effendi gribēja, lai apstiprinu Jūsu 1932. gada 8. maija vēstules saņemšanu, kurā jūs viņam stāstījāt par dažiem atgadījumiem, kas šogad risinājušies kongresa laikā, īpaši, kad tika vākti līdzekļi templim. Viņš bija ļoti priecīgs uzzināt par brīnišķīgo garu, kas valdīja šajās sanāksmēs; jo tikai ar šādu pašreizējās ziedošanās garu Lieta var uzplaukt un tās vēstījums aptvert visu pasauli.

Bija arī brīnišķīgi redzēt sabiedrības izrādīto interesi par vispārējām sanāksmēm, kas noritēja kongresa programmas ietvaros. Shoghi Effendi cer, ka, pakāpeniski pabeidzot templi, šī interese pieaugs un draugi centīsies iedvesmot arī citus ar viņus motivējošo garu, un, pieņemot Bahá'u'lláh ticību, celsies, lai tai kalpotu un veltītu savu dzīvi tās izplatīšanai.

Šādas pulcēšanās līdzekļu vākšanai ir pieļaujamas, ja tās notiek patiesā upurēšanās garā, nevis tad, kad auditorija ir īpaši saviņņota un tiek pielietota pūļa psiholoģija, lai piespiestu viņus maksāt. Shoghi Effendi ir vairākkārt apgalvojis, ka uz draugiem nevajadzētu izdarīt spiedienu, un psiholoģiskais spiediens ietilpst šajā kategorijā. Taču pastāv liela atšķirība starp šādiem pulcēšanās pasākumiem, ko bieži izmanto reliģiskas organizācijas, un patiesi klusu, lūgšanu pilnu gaisotni, kad cilvēks pats ir pamudināts nest kādu upuri. Atšķirība ir ļoti delikāta, taču priekšsēdētājam ir jāizmanto savas pilnvaras, lai pārliecinātos, ka viena vēlamā forma nepiedzīvo samaitāšanu citā formā. Visas Lietas aktivitātes jāveic cienīgā veidā. Shoghi Effendi ir pārliecināts, ka līdzekļi, kas tika savākti iepriekšējā kongresā, nebija pūļa psiholoģijas rezultāts, bet gan draugu lūgšanu pilna attieksme un viņu vēlme nest turpmākus upurus.

(1932. gada 28. maijā kādam ticīgajam; publicēts izdevumā *Bahá'í News*, no. 67, October 1932, p. 5.)

[16]

Jūsu ziedojumi templim, kā arī jūsu lieliskā palīdzība ticīgajiem viņu centienos izvērst publicitātes darbu, ir īsts un paliekošs ieguldījums, ko jūs esat devuši ticībai. Un, kaut arī šodien jūs finansiāli nespējat ziedot tikpat daudz kā iepriekšējos gados, jums nevajadzētu par to skumt, kur nu vēl izjust vilšanos. Jo labākais veids, kā jūs varat efektīvi atbalstīt tempļa mērķi, nav ar materiāliem līdzekļiem, bet ar morālu palīdzību, un jūsu galvenais pienākums ir to sniegt tiem, kas ir atbildīgi par šīs sakrālās un neatkarījamās celtnes būvi. Ziedošanās, sirsnība un patiesa aizrautība ir tas, kas ilgtermiņā var nodrošināt mūsu miļā tempļa pabeigšanu. Materiālajiem apsvērumiem – lai gan arī tie ir svarīgi – nekādā ziņā nav izšķirošā loma. Pretējā gadījumā templis nekad nebūtu sasniedzis to attīstības stadiju, kādā tas ir tagad. Jo kopienas resursi ir ierobežoti, un pēdējo divu gadu laikā tos ir smagi skārusi jauna mēroga pasaules ekonomiskā krīze. Taču par spīti visiem šiem materiālajiem šķēršļiem templis ir pastāvīgi progresējis, un jau ar to vien pietiek, lai pārliecinātu katru no aizspriedumiem brīvo vērotāju par dievišķo spēku, kas dod dzīvību ticībai, – spēku, kas neizbēgami pārvar visas materiālās grūtības.

(1933. gada 30. decembrī diviem ticīgajiem.)

[17]

Viņš jo sevišķi vēlas, lai jūs uzsvērtu ticīgajiem nepieciešamību uzturēt ziedojumu plūsmu templim, kā arī uzsvērtu nacionālā bahāju fonda izveides nozīmi, kas šajā ticības administratīvās attīstības sākumposmā ir neaizstājams līdzeklis kustības izaugsmei un paplašināšanai. Ziedojumi šajā fondā turklāt ir praktisks un efektīvs veids, kā katrs ticīgais var pārbaudīt savas ticības mēru un raksturu, kā arī darbos pierādīt savas pašreizējās un pieķeršanās Lietai intensitāti.

(1934. gada 25. septembrī kādai nacionālajai garīgajai padomei; publicēts izdevumā *Bahá'í News*, no. 88, November 1934, pp. 1–2.)

[18]

.. Aizbildnis ieteiktu jūsu padomei turpināt uzsvērt ticīgajiem nepieciešamību regulāri ziedot nacionālajam fondam neatkarīgi no tā, vai pastāv ārkārtas situācija vai nē. Nekas cits kā nepārtraukta iemaksu plūsma šajā fondā patiešām nevar nodrošināt finansiālo

stabilitāti, no kuras tagad neizbēgami ir atkarīga tik liela daļa ticības institūciju progresa.

(1935. gada 29. jūlijā kādai nacionālajai garīgajai padomei; publicēts izdevumā *Bahá'í News*, no. 95, October 1935, p. 1.)

[19]

Paplašinoties Amerikas bahāju kopienas aktivitātēm un attiecīgi pieaugot tās pasaules mēroga prestižam, nacionālā fonda institūcija, kas ir pamats, uz kura obligāti jābalstās un jātiek dibinātām visām pārējām institūcijām, iegūst arvien lielāku nozīmi, un to arvien vairāk vajadzētu atbalstīt visam ticīgo kopumam gan individuāli, gan kolektīvi – kā grupām vai vietējām padomēm. Līdzekļu nodrošināšana nacionālā fonda uzturēšanai šobrīd ir šo jaunattīstības institūciju dzīvības asinis, pie kuru veidošanas jūs strādājat. Tā nozīme ir nenovērtējama. Visus centienus, kas veltīti šim mērķim, neapšaubāmi vainagos neizsakāmas svētības. Es ar nepacietību un lūgšanās gaidu ziņas par nepieredzētu paplašināšanos tik svarīgā mūsu ticības administratīvās iekārtas daļā.

(No pielikuma Shoghi Effendi rokrakstā iepriekšējai vēstulei.)

[20]

Attiecībā uz jūsu jautājumu par ziedojumiem tempļa fondam: draugi noteikti ir jāmudina un pat jāskubina finansiāli atbalstīt šo, kā arī citas Lietas nacionālās institūcijas. Taču nekādā gadījumā nevajadzētu viņiem to pieprasīt.

Runājot par ideju „dot, cik var atļauties”: tas nekādā ziņā neierobežo vai pat neizslēdz pašuzupurēšanās iespēju. Nevar būt ierobežojumi cilvēka ziedojumiem nacionālajā fondā. Jo vairāk var ziedot, jo labāk, it īpaši, ja šādi ziedojumi prasa ziedotājam upurēt citas iegribas un vēlmes. Jo grūtāks upuris, jo vērtīgāks tas, protams, būs Dieva acīs. Jo, galu galā, svarīgs nav tik daudz ziedojumu daudzums, bet gan tas, cik lielu iztrūkumu šādi ziedojumi izsauc. Uzsverot nepieciešamību pēc visaptveroša un pilnīga atbalsta dažādiem Lietas fondiem, mums vienmēr jāņem vērā ziedošanas gars, nevis tikai iemaksas fakts.

(1935. gada 31. decembrī kādam ticīgajam; publicēts izdevumā *Bahá'í News*, no. 250, December 1951, p. 1.)

[21]

Pirmām kārtām viņš ar jūsu starpniecību vēlas atkārtot savu vēlēšanos, kas jau tika pausta viņa nesenaajā kablogrammā nacionālajai garīgajai padomei, lai visi ticīgie pastāvīgi un no visas sirds atbalstītu nacionālo fondu, kas neapšaubāmi veido pamatu, uz kura galu galā balstās visi Lietas pasākumi. Gan vietējām padomēm, gan pašiem ticīgajiem ir jāapzinās, ka, ja viņi regulāri un dāsni neziedos šajā fondā, ticības progress Indijā un Birmā ne tikai ievērojami aizkavēsies, bet neizbēgami apstāsies. Nacionālās garīgās padomes nacionālā fonda kasē ir jābūt nepārtrauktai līdzekļu plūsmai, ja šī institūcija vēlas pienācīgi pārvaldīt ticības daudzveidīgās un aizvien pieaugošās aktivitātes. Katram bahājietim, lai cik nabadzīgs viņš būtu, ir jāapzinās, cik nopietna atbildība viņam jāuzņemas šajā sakarā, un viņam jābūt pārliecinātam, ka viņa garīgais progress kā Bahá'u'lláh vispasaules iekārtas ticīgajam galvenokārt būs atkarīgs no tā, cik lielā mērā viņš darbos pierādīs savu gatavību materiāli atbalstīt savas ticības dievišķās institūcijas.

(1937. gada 17. jūlijā kādai nacionālajai garīgajai padomei; publicēts izdevumā *Dawn of a New Day*, p. 68.)

[22]

Katram ticīgajam, nebaidoties no nenoteiktības, briesmām un finansiālajām grūtībām, kas nomoka valsti, ir jāceļas un, cik vien iespējams, jānodrošina nepārtraukta un bagātīga līdzekļu plūsma nacionālā fonda kasē, no kuras galvenokārt ir atkarīga plāna veiksmīga īstenošana.

(No pielikuma Shoghi Effendi rokrakstā 1938. gada 30. janvāra vēstulei, kas viņa vārdā rakstīta kādai nacionālajai garīgajai padomei; publicēts krājumā *Messages to America: Selected Letters and Cablegrams Addressed to the Bahá'ís of North America 1932–1946* (Wilmette: Bahá'í Publishing Committee 1947), p. 11.)

[23]

Attiecībā uz nacionālā fonda stāvokli, par kuru jūs ziņojāt, ka tas cieš no vispārējas pasivitātes iemaksu veikšanā gan no atsevišķo ticīgo puses, gan no vietējo padomju un grupu puses: ir tikai acīmredzams,

ka, ja vien ziedojumu plūsma netiks regulāri uzturēta ar visu ticīgo dāsnu un nepārtrauktu atbalstu gan individuāli, gan kolektīvi, nacionālais fonds nekad nespēs apmierināt Lietas vajadzības un prasības, it īpaši šajās dienās, kad Amerikas ticīgo nacionālās aktivitātes pieņem tik plašus un pieaugošus apmērus.

(1941. gada 3. februārī kādai nacionālajai garīgajai padomei; publicēts izdevumā *Bahá'í News*, no. 143, May 1941, p. 3.)

[24]

Patiešām, lieliskais gars, kas šajās dienās apdveš amerikāņu ticīgos, ir liels prieka un iedvesmas avots Aizbildnim, un, saņemot labās ziņas par jaunām gūtajām uzvarām un nestajiem upuriem, var redzēt, kā viņa gars tiek pacilāts un pār viņu klājas jauna spēka vilnis – lai arī cik noguris un pārslogots viņš tik bieži nebūtu.

Šajā sakarā vēstule, ko jūs tik rūpīgi pievienojāt, no tā dārgā bahājieša, kurš starpību starp lētu vai dārgu zārku ziedoja Lietas fondam, viņu ļoti aizkustināja. Šādi upuri pierāda draugu sagatavotību un nodrošina pašus ticības pamatus.

(1941. gada 4. maijā kādas nacionālās garīgās padomes mantzinim; publicēts izdevumā *Bahá'í News*, no. 144, June 1941, pp. 2–3.)

[25]

Apzinoties nacionālā fonda stāvokli un izprotot tā administratoru uzdevuma steidzamību, esmu jutis vēlmi veltīt amerikāņu ticīgo ziedojumus starptautiskā fonda darbam, kas šobrīd ir vitāli svarīgs un izaicina draugus mācīšanas jomā. Lai gan es ļoti novērtēju garu, kas pamudināja jūs un jūsu biedrus veikt šo ikmēneša ziedojumu Lietuvai tās vispasaules centrā, es uzskatīju par savu pienākumu, kamēr vēl ir spēkā Septiņu gadu plāns, veltīt šo ziedojumu tam svarīgajam mācīšanas aspektam, no kura galu galā ir atkarīgi tā panākumi. Lai draugi, ņemot vērā viņu priekšā esošā darba lauka plašumu un viņu darba potenciālu tajā, kā arī spožo solījumu par nākotnes svētībām, ko šāds darbs nesīs, paceļas vēl lielākās pašreizējās virsotnēs un

demonstrē cēlākas solidaritātes izpausmes kritiskās situācijas priekšā, kas tik neatlaidīgi pieprasa viņu atbalstu.

(No pielikuma Shoghi Effendi rokrakstā 1941. gada 26. oktobra vēstulei kādas nacionālās garīgās padomes mantzinim; publicēts izdevumā *Bahá'í News*, no. 149, December 1941, p. 2.)

[26]

Nav iebildumu pret to, ka .. garīgā padome reģistrē ziedotāju vārdus un saņemtās summas; taču uz bahājiešiem nekad nedrīkst izdarīt spiedienu ziedot; ziedojumam jābūt brīvprātīgam un tas jāuzskata par konfidenciālu, ja vien draugi paši nevēlas to atklāti pieminēt.

(1945. gada 26. oktobrī kādam ticīgajam.)

[27]

Atbildot uz jūsu jautājumiem: viņš neuzskata, ka ir vēlams noteikt jebkādus nosacījumus ziedojumiem bahāju fondam. Šī ir pilnīgi personiska lieta, un katram ticīgajam ir jāvadās pēc sava sprieduma un ticības vajadzībām. Krīzes laikos – vai tie būtu saistīti ar Lietu vai ticīgā ģimenes dzīvi – cilvēki dabiski uzvedas citādi nekā parastos apstākļos. Tomēr lēmumi šajos jautājumos ir jāpieņem katram bahājietim individuāli.

(1947. gada 19. oktobrī kādam ticīgajam; publicēts krājumā *Unfolding Destiny: The Messages from the Guardian of the Bahá'í Faith to the Bahá'í Community of the British Isles* (London: Bahá'í Publishing Trust, 1981), pp. 447–48.)

[28]

Attiecībā uz jūsu uzdoto jautājumu: pirmkārt, katrs ticīgais var brīvi sekot savas sirdsapziņas norādēm attiecībā uz to, kā viņam vajadzētu tērēt savu naudu. Otrkārt, mums vienmēr jāpatur prātā, ka pasaulē ir tik maz bahājiešu, salīdzinot ar pasaules iedzīvotāju skaitu, un tik daudz cilvēku, kuriem nepieciešama palīdzība, ka, pat ja mēs visi dotu visu, kas mums ir, tas neatvieglotu vairāk nekā bezgala niecīgu ciešanu daudzumu. Tas nenozīmē, ka mums nevajadzētu palīdzēt nonākušajiem grūtībās, mums tas būtu jādara; taču mūsu ieguldījums

ticībā ir drošākais veids, kā reizi par visām reizēm atvieglot bada un ciešanu nastu no cilvēces pleciem, jo tikai ar savā izcelsmē dievišķās Bahá'u'lláh sistēmas palīdzību pasaule var tikt nostādīta kājās un tikt izskausts trūkums, bailes, bads, karš utt. Cilvēki, kas nav bahājieši, nevar dot savu ieguldījumu mūsu darbā vai darīt to mūsu vietā; tāpēc tik tiešām mūsu pirmais pienākums ir atbalstīt mūsu pašu mācīšanas darbu, jo tas novedīs pie tautu dziedināšanas.

(1947. gada 8. decembrī kādam ticīgajam; publicēts izdevumā *Bahá'í News*, no. 210, August 1948, p. 3.)

[29]

Attiecībā uz jūsu jautājumu par ziedojumiem: ir katra cilvēka ziņā izlemt; ja viņš vēlas veltīt summu konkrētam mērķim, viņš to var brīvi darīt; taču draugiem vajadzētu apzināties faktu, ka pārāk bieža ziedojumu apzīmēšana sasaistīs padomes rokas un neļaus tai pildīt daudzās saistības dažādās bahāju darbības jomās.

(1950. gada 23. jūnijā kādai nacionālajai garīgajai padomei; publicēts krājumā *Messages to Canada* ([Toronto]: National Spiritual Assembly of the Bahá'ís of Canada, 1965), p. 15.)

[30]

Viņš iesaka, lai jūs summu, ko iztērētu pasaules ceļojumam, ziedotu Lietuvai sava dēla piemiņai. Bahá'u'lláh saka, ka šāda veida darbi palīdz mīlotā, aizgājušā cilvēka dvēseles virzībai viņšaulē. Jūsu dēls nomira ciešanās, savā jaunībā. Varbūt joprojām piedalīties šīs pasaules konstruktīvākajā darbā viņam atnestu papildu mieru un prieku.

(1951. gada 19. septembrī kādam ticīgajam.)

[31]

Atbildot uz jūsu jautājumu: draugi var ziedojumu iesniegt mantzinim vai arī, ja viņi vēlas palikt anonīmi un ziedot nelielas summas, var nodrošināt trauku. Šo jautājumu var izlemt vietējā padome.

(1951. gada 29. septembrī kādam ticīgajam.)

[32]

Aizbildnis ir pārliecināts, ka jūsu drauga, kurš īsu laiku nav bijis aktīvs Lietuvā, ieguldījums būs līdzeklis, lai rosinātu viņu atsākt kalpošanu. Nekas nenes panākumus ticībā tā kā kalpošana. Kalpošana ir magnēts, kas pievelk dievišķos apliecinājumus. Tādējādi, kad cilvēks ir aktīvs, viņu svētī Svētais Gars. Kad viņš ir neaktīvs, Svētais Gars nevar atrast krātuvi viņa būtībā, un tādējādi viņiem tiek liegts tā dziedinošais un atdzīvinošais starojums.

(1952. gada 12. jūlijā kādam ticīgajam.)

[33]

Tagad ir īstais laiks veidot vispasaules ticības centru, un draugiem ir ne tikai atļauts, bet viņi tiek arī mudināti tieši ziedot starptautiskajiem fondiem un Báb svētnīcas fondam.

Protams, Aizbildnim nekad nav bijis ieceres, ka, ziedojot starptautiskajiem fondiem, draugi varētu atstāt novārtā savus pienākumus pret vietējiem un nacionālajiem fondiem; taču viņa nolūks noteikti nebija tāds, ka draugiem vispirms ir jāveic ziedojumi vietējā un pēc tam nacionālajā fondā, pirms tie var sniegt ieguldījumu ticības starptautiskajām aktivitātēm, kurām šobrīd ir ārkārtīgi liela nozīme.

Draugu ieguldījumu vispārējais princips paliek nemainīgs, proti, ikviens var brīvi ziedot jebkuriem fondiem, kuriem vien vēlas, un tādā mērā, kādā to mudina viņu sirdsapziņa un upurēšanās izjūta. Tomēr šobrīd mums aktīvi jāpatur prātā daudzie Aizbildņa norādījumi, ka mums tagad ir jāattīsta ticības starptautiskās aktivitātes un līdz ar to arī starptautiskie fondi.

(1953. gada 25. martā kādai nacionālajai garīgajai padomei.)

[34]

Savā 1953. gada 28. septembra vēstulē jūs minējāt summu .. kā iekļautu .., kas no jūsu padomes budžeta piešķirta vispasaules centram. Attiecināmais princips ir šāds: Aizbildnis uzskata, ka jūsu padomei, iedalot savu gada budžetu un nosakot, kāda summa

ir paredzēta starptautiskā ticības centra mērķiem, nekavējoties šī summa ir jānodod Aizbildņa rīcībā. Nauda, kas saņemta kā bahājiešu ziedojumi starptautiskajam centram, nedrīkst tikt ieskaitīta šajā kontā, kurš atspoguļo valsts kopīgo ieguldījumu un kam nav nekāda sakara ar individuālajiem vai vietējiem ziedojumiem, kas jūsu pārziņā ir nosūtīti vispasaules centram.

(1954. gada 20. jūnijā kādai nacionālajai garīgajai padomei.) [35]

Jūsu ieguldījums starptautiskajā fondā .. kundzes piemiņai tiek augstu novērtēts. Viņai būs liels prieks, ka viņas vārds tagad būs saistīts ar darbu vispasaules centrā.

(1956. gada 10. augustā kādai garīgajai padomei.) [36]

Aizbildnis uzskata, ka tagad, kad ir izveidota jaunā nacionālā padome ar galveno mītni Kampalā, padomei vajadzētu atvērt savu bankas kontu. Kad tas būs izdarīts, nauda, ko esat saņēmis Kampalas templim, jānodod viņiem iemaksai viņu kontā. Tas attiecas ne tikai uz .. kunga dāsnajiem ziedojumiem, bet arī uz iepriekšējiem ieguldījumiem, ko esat saņēmis, un uz visām iemaksām, ko jūs varētu saņemt nākotnē.

(1956. gada 10. jūnijā Dieva Lietas dižrokai Āfrikā.) [37]

Nacionālās padomes novembra sanāksmes protokola 28. lappusē Aizbildnis pamanīja, ka nacionālā padome plāno ziedot .. dolārus Austrālijas un Jaunzēlandes padomei viņu templim. Viņš vēlas zināt, vai šis ir ziedojums, ko .. kundze ir veikusi šim mērķim, vai arī tas ir cits ieguldījums, kas piešķirts no nacionālās padomes līdzekļiem. Ja tas ir .. kundzes ziedojums, tad tas, protams, jāziedo viņas vārdā.

(1956. gada 15. decembrī kādai nacionālajai garīgajai padomei.) [38]

Nacionālā fonda institūcijai – kas ir tik vitāli svarīga un būtiska šo aktivitāšu nepārtrauktai virzībai – jo īpaši jānodrošina, lai visi ticīgie no visas sirds sniedz aizvien lielāku un visaptverošu atbalstu; šīs aktivitātes ir uzsāktas un tiek veiktas viņu labā un viņu vārdā. Tajā jāpiedalās visiem, lai cik pieticīgi būtu viņu resursi.

(No pielikuma Shoghi Effendi rokrakstā 1957. gada 8. augusta vēstulei, kas viņa vārdā rakstīta kādai nacionālajai garīgajai padomei.)

[39]

II PADOMJU ATBILDĪBA PAR BAHĀJU FONDU PĀRVALDĪŠANU

Finanšu jautājumi, ar kuriem saskaras Lieta, ir ļoti aktuāli un svarīgi. Tiem ir vajadzīga pārdomāta pārvalde un gudrs regulējums. Mums ir jāpēta Lietas vajadzības, jāizdibina, kurā laukā gaidāma vislielākā raža, un tad jāpiesaista nepieciešamie fondi. Šāds uzdevums noteikti ir visādā ziņā grūts un atbildīgs.*

(1929. gada 19. decembrī kādam ticīgajam.)

[40]

Attiecībā uz viņa īpašo ziedojumu mācīšanas fondā: viņš uzskata, ka šis jautājums pilnībā jāatstāj nacionālās garīgās padomes ziņā. Viņš uzskata, ka nepārtraukti ievērojamu summu tēriņi ceļa izdevumu apmaksāšanai tiem skolotājiem, kuriem tie nepieciešami, mūsdienās ir nacionālā fonda galvenais pienākums. Jācenšas pēc iespējas vairāk veicināt mācīšanas darba paplašināšanu, palīdzot tiem, kuri finansiāli nespēj sasniegt savu galamērķi, un, kad viņi tur ir nokļuvuši, mudināt viņus apmesties uz dzīvi un nopelnīt iztikas līdzekļus.

(1936. gada 14. novembrī kādai nacionālajai garīgajai padomei; publicēts izdevumā *Bahá'í News*, no. 105, February 1937, p. 1.)

[41]

Attiecībā uz jūsu jautājumu par nacionālo bahāju fondu: uzticības deklarācijā vai statūtos nav nekā tāda, kas aizliegtu piešķirt līdzekļus jebkuram cilvēkam, kuram ir nopietnas finansiālas grūtības. Taču draugiem ir jāuzsver un skaidri jāsaprot, ka nacionālās intereses un Lietas prasības ir absolūti prioritāras pār individuālajām un privātajām vajadzībām. Nacionālās garīgās padomes pienākums ir apieties ar nacionālo fondu tā, lai neļautu ticības nacionālajām interesēm tikt apdraudētām individuālu apsvērumu dēļ, kas acīmredzami ir

* Aigas Freibergas tulkojums.

pārejoši, salīdzinot ar Dieva Lietas ilgstošajām interesēm. Retos un izņēmuma gadījumos, kad ticīgajam nav pilnīgi nekādu citu materiālās iztikas līdzekļu, nacionālā garīgā padome var vai nu segt viņa izdevumus no nacionālā fonda, vai arī šajā sakarā iesniegt īpašu aicinājumu ticīgo kopienai. Par šādām cilvēka privātajām un vietējām vajadzībām ir jāgādā ģimenei, sabiedrībai un vietējai padomei. Tomēr, ja nevienam no šiem avotiem nav līdzekļu tā paveikšanai, tad nacionālā garīgā padome – ja tā ir pārliecināta par lietas nopietnību, steidzamību un taisnīgumu – var šim mērķim iedalīt daļu no sava fonda līdzekļiem.

(1937. gada 17. jūlijā kādam ticīgajam.)

[42]

Aizbildnis var tikai ieskicēt principu, kas paredz, ka bahāju līdzekļi nedrīkst tikt ieguldīti tādas celtnes izveidē, kas veicinās tuvas attiecības starp vairākiem draugiem, bet patiesībā nekalpos lielai ticīgo grupai ..

Aizbildņa viedoklis ir tāds, ka nacionālajām padomēm, veidojot nacionālās institūcijas, jābalstās uz pārdomātu spriedumu, ņemot vērā attiecīgos finansiālos ieguldījumus. Tas ir tikai saprātīgi.

(1952. gada 8. jūnijā kādai nacionālajai garīgajai padomei; publicēts krājumā *Messages to Canada*, p. 28.)

[43]

Līdztekus tempļa darbu paātrināšanai, viņš mudina jūsu padomi – cik vien tas saprātīgi iespējams – rūpīgi uzraudzīt izdevumus un neļaut arhitektam īstenot izšķērdīgas idejas. Tikai ar gudru ekonomiju, nevajadzīgo lietu likvidēšanu, koncentrēšanos uz būtisko un rūpīgu uzraudzību pats Aizbildnis ir spējis uzcelt svētnīcu un starptautisko arhīvu vispasaules centrā un ieskaut šeit esošās Svētās vietas ar to, kas sabiedrības acīs šķiet grezni dārzi, bet patiesībā ir stingras un ekonomiskas plānošanas rezultāts. Tas ne tikai nodrošinās tempļa budžeta ievērošanu, bet arī būs vērtīgs piemērs Āfrikas bahājiešiem,

kuriem nedrīkst likt domāt, ka tāpēc, ka pasaules bahājieši viņiem ceļ templi viņu dzimtenes sirdī, mūsu resursi ir bezgalīgi un ka Lietas pasākumus var atbalstīt no ārzemēm. Jo vairāk viņi redzēs, ka attiecībā uz viņu pašu templi tiek īstenota ekonomija un saprātīga darba uzraudzība, jo vairāk viņi tiks mudināti just zināmu finansiālu atbildību pret savu nacionālo padomi. Tā kā mums pašiem ir ļoti maz līdzekļu, tas ir delikāts jautājums, un, kā viņš jau informēja jūsu padomi, nekādā gadījumā nedrīkst tik vājām kopienām uzlikt lielu budžetu, tādējādi jau no paša sākuma mazinot viņu motivāciju vai uzvedinot viņus uz domām, ka, tāpat kā kristiešu misijām, mūsu nauda nāk no ārzemēm.

(1957. gada 8. augustā kādai nacionālajai garīgajai padomei.)

[44]

III KAS VAR VEIKT IEMAKSAS FONDĀ?

Ziedojumu sniegšana šim mērķim [garīgās padomes aktivitāšu atbalstam] ir viena no Dieva Lietas neatliekamākajām prasībām, tā tiek uzskatīta par ārkārtīgi būtisku un tai ir fundamentāla nozīme. Līdzās *Ḥuqúq* maksāšanai tas ir katra bahājieša pienākums.

(Shoghi Effendi, no 1927. gada 27. februāra vēstules persiešu valodā Austrumu bahājiešiem.)

[45]

Es uzskatu, ka tempļa vai jebkuru citu bahāju institūciju interesēs var pārdot tikai tādas preces, kas *pieder* ticīgajiem – neatkarīgi no tā, vai tās ir izgatavojuši bahājieši vai cilvēki, kas nav bahājieši, – tādējādi saglabājot vispārējo principu, ka no neticīgajiem – vai tas būtu tieši vai netieši – netiek sagaidīta piedalīšanās tādu institūciju atbalstīšanā, kurām ir stingri bahāju raksturs. Attiecībā uz bahājiešu īpašuma atsavināšanas metodi šādiem mērķiem un kanālu, pa kuru var veikt pārdošanu, es uzskatu, ka nevajadzētu izvīrīt stingrus noteikumus. Bahājieši var brīvi lūgt privātpersonu vai garīgo padomju palīdzību, lai tās darbotos kā starpnieki šādos darījumos. Mums, no vienas puses, jāizvairās no jucekļa un, no otras puses, jāaglabā efektivitāte, un nevajadzētu noteikt nevajadzīgus ierobežojumus, kas kavētu individuālo iniciatīvu un uzņēmību.

(No pielikuma Shoghi Effendi rokrakstā 1929. gada 4. janvāra vēstulei kādai nacionālajai garīgajai padomei; publicēts izdevumā *Bahá'í News*, no. 31, April 1929, p. 6.)

[46]

Attiecībā uz.. jaunkundzes iemaksu fondā, Shoghi Effendi vēlas, lai jūs viņai pilnīgi skaidri pateiktu, ka viņas naudas ziedojumi jāiemaksā bahāju fondā, nevis kādai privātpersonai. Tā kā šis ir svarīgs princips, kas reglamentē visas bahāju publikācijas un izdevniecības, tad tas ir pienācīgi jāuzsver un skaidri jāsaprot, lai nākotnē nerastos nekādi

sarežģījumi. Protams, ziedojumi jāpieņem tikai tad, ja tos veic paši bahājieši. Tāpēc jums vispirms jāpārlicinās, vai .. jaunkundze ir ista bahājiete, un tikai tad jāpieņem viņas ziedojumi jūsu grāmatu fondā.

(1934. gada 14. aprīlī kādam ticīgajam.)

[47]

Jautājums, ko jūs uzdevāt saistībā ar šī gada kongresa delegātu ieteikumu par radio raidstacijas uzstādīšanu templī, ietver tempļa fonda pārvaldības pamatprincipu, ko Aizbildnis jau ir paskaidrojis vairākos ziņojumos. Viņš vēlas, lai es vēlreiz uzsvērtu, ka ticīgajiem nekādā gadījumā nevajadzētu pieņemt finansiālu palīdzību no tiem, kas nav bahājieši, lai to tērētu saistībā ar konkrētām ticības administratīvām aktivitātēm, piemēram, tempļa celtniecības fondu un citiem vietējiem vai nacionāliem bahāju administratīvajiem fondiem. Tam ir divi iemesli: pirmkārt, tāpēc, ka institūcijas, ko bahājieši pakāpeniski veido, ir Bahá'u'lláh dāvanas pasaulei; un, otrkārt, līdzekļu pieņemšana no neticīgajiem konkrētiem bahāju mērķiem agrāk vai vēlāk ievilktu bahājiešus neparedzētos sarežģījumos un grūtībās attiecībās ar citiem un tādējādi nodarītu neapreķināmu kaitējumu Lietas kopumam.

(1938. gada 12. jūlijā kādam ticīgajam.)

[48]

Jūs, iespējams, nezināt, ka saistībā ar visām nacionālajām padomēm Aizbildnis iesaka nevairot noteikumus un regulējumus un neizdot jaunus paziņojumus par „procedūrām”; mums jābūt elastīgiem detaļās un stingriem principos; līdz ar to viņš nevēlas, ka jūsu padome izdotu saistošus paziņojumus, ja vien tas nav absolūti nepieciešams. Šajā sakarā viņš atbildēs uz jūsu jautājumiem par sankcijām: jūsu 4. marta vēstules 1., 2. un 4. punktā nav nekā, pret ko iebilst, taču 3. punkts ir nepareizs; ticīgajiem ir aizliegts biedroties vienīgi ar tiem, kurus Aizbildnis ir garīgi izslēdzis, nevis ar cilvēku, kurš tiek sodīts, atņemot balsstiesības. Tā kā ziedojumi bahāju fondos tiek izmantoti ticības administrēšanas izdevumiem, tie nedrīkst tikt pieņemti no tiem, kuriem ir atņemtas balsstiesības; taču

šādiem ticīgajiem nevajadzētu liegt tikt apglabātiem bahāju kapsētā vai saņemt labdarību – ko mēs dodam arī tiem cilvēkiem, kas nav bahājieši ..

(1947. gada 8. maijā kādai nacionālajai garīgajai padomei; publicēts izdevumā *Dawn of a New Day*, p. 123.)

[49]

Ikviens bahājietis – gan pieaugušais, gan bērns – var ziedot Lietas fondiem. Par šo jautājumu nav nepieciešams nekāds paziņojums; bahājiešu bērni vienmēr un visur ir ziedojuši Lietuvai. Jebkura situācija, kas varētu rasties nodarbībā, kuru apmeklē tie bērni, kuru vecāki nav bahājieši, ir jārisina grupas skolotājam. Nevajadzētu pieņemt nekādus likumus par šādām lietām.

(1949. gada 18. augustā kādai nacionālajai garīgajai padomei.)

[50]

Attiecībā uz .. kunga novēlējumu templim: jūsu padomei vajadzētu informēt viņa atraitni, ka, tā kā viņš nebija bahājietis, mēs nevaram izmantot viņa naudu saviem mērķiem, jo mēs uzskatām savu ticību un tās institūcijas par mūsu dāvanu cilvēcei; tomēr jūs varat un jums patiešām vajadzētu to pieņemt un viņa vārdā izlietot labdarībai.

(1950. gada 5. jūlijā kādai nacionālajai garīgajai padomei; publicēts izdevumā *Bahá'í News*, no. 236, October 1950, p. 2.)

[51]

Paldies par ziņojumu, ko pievienojāt savai vēstulei par fondu, un šajā sakarā viņš vēlas atbildēt uz jūsu jautājumu par .. kundzes trasta fondu: mēs nevaram pieņemt naudu Lietuvai no cilvēkiem, kas nav bahājieši. Šķiet, ka, ja .. kundzes ģimene vēlas to darīt viņas vārdā (un tā noteikti ir ļoti slavējama ideja), viņiem viņas dzīves laikā ir jāveic pasākumi, lai izveidotu šādu trastu kā .. kundzes īpašumu, pretējā gadījumā Lieta varētu piekrist izmantot naudu tikai labdarības mērķiem un iedalīt to gan bahājiešiem, gan tiem, kas nav bahājieši.

(1950. gada 4. oktobrī kādam ticīgajam.)

[52]

Attiecībā uz jautājumu par bahāju skolu Indijā: tā kā šo iestādi vada bahājieši, bet tā sniedz labumu gan bahājiešiem, gan jebkurai citai grupai, kura vien turp sūta savus bērnus, tad viņš neredz iemeslu, kāpēc skolas koncertam nevajadzētu saņemt naudu no apmeklētājiem un izmantot to pašas skolas vajadzībām. Tas nav tas pats, kas tirdziņš, kurā gūtā peļņa tiek tērēta tikai bahāju fondam.

(1952. gada 30. jūnijā kādai nacionālajai garīgajai padomei.) [53]

Attiecībā par jautājumu par ziedojumu pieņemšanu no cilvēkiem, kuru balsstiesības ir apturētas, Aizbildnis norāda, ka tas nav pieļaujams.

(1953. gada 21. jūnijā kādai nacionālajai garīgajai padomei; publicēts izdevumā *Dawn of a New Day*, p. 156.) [54]

Pielikums

Humānās palīdzības fonds

Izvilkumi no vēstulēm, kas rakstītas
Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā

2022. gada martā

Atsevišķi bahājieši, protams, var brīvi norādīt ziedojumu fondā kā paredzētu kādam noteiktam mērķim, un ticības iestādēm ir svarīga loma ticīgo izglītošanā šajā lietā. Lai gan jebkuram ziedotājam, padomei vai cilvēkam, ir tiesības norādīt mērķi, kam paredzēts jebkurš naudas vai mantisks ziedojums, ja pēc jūsu padomes sprieduma jums būtu nepraktiski vai neprātīgi pieņemt šādu ieguldījumu, tad jums nav nekāda pienākuma to darīt. Pieņemot ziedojumu, jūs ar ziedotāju varat brīvi apspriest iespēju mainīt vai paplašināt ziedojuma mērķi un nosacījumus. Gadījumos, kad norādei ir vispārējs raksturs un šim mērķim jau pastāv tam veltīts fonds, jūsu padome var ieteikt cilvēkam veikt iemaksas šajā fondā. Piemēram, Taisnīguma Nams kā daļu no vispārējās bahāju kopienas stratēģijas ir izveidojis Humānās palīdzības fondu, lai palīdzētu valstīm, kuras ir piedzīvojušas lielas dabas katastrofas. Ticības institūcijas un ticīgie visās pasaules malās var jebkurā laikā novirzīt savus ziedojumus šim fondam un, ja vēlas, tos atbilstoši apzīmēt, ja tie ir paredzēti konkrētai valstij.

(No 2021. gada 17. augusta vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādai nacionālajai garīgajai padomei.)

[P1]

Taisnīguma Nams novērtē, ka pēc dabas katastrofas valstī draugi citviet pasaulē, protams, vēlas sniegt savu daļu palīdzības, lai atvieglotu ciešanas. 2010. gadā Taisnīguma Nams izveidoja fondu Vispasaules bahāju centrā kā daļu no vispārējās bahāju kopienas stratēģijas, lai palīdzētu valstīm, kuras ir piedzīvojušas lielas dabas katastrofas. Ticības institūcijas un ticīgie visās pasaules malās var jebkurā laikā novirzīt savas iemaksas šim fondam – tagad sauktam par Humānās palīdzības fondu – un, ja vēlas, attiecīgi apzīmēt šos līdzekļus, ja tie ir paredzēti kādai konkrētai valstij. Starptautiskā bahāju attīstības organizācija ir atbildīga par palīdzības sniegšanas vajadzību apzināšanas procesu, rekonstrukcijas un ar to saistītajiem attīstības centieniem bahāju pasaulē. Tā ir arī atbildīga par tiešu sadarbību ar nacionālajām garīgajām padomēm, sniedzot finansiālu

palīdzību no šī fonda, kur un kad tas ir nepieciešams, un daloties ar attiecīgajiem principiem un atziņām, kas gūtas no pieredzes.

(No 2021. gada 11. janvāra vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādai nacionālajai garīgajai padomei.)

[P2]

Ir saprotams, ka nelaimes laikā ticīgais jutīsies spiests lūgt savu draugu palīdzību, finansiālu vai citādu. Galu galā bahājieši var brīvi sekot savas sirdsapziņas norādēm attiecībā uz savu personīgo resursu izmantošanu. Paturot to prātā, būtu diezgan saprātīgi, ka .. būtu vērsies pēc palīdzības pie .. starp viņiem pastāvošās draudzības vārdā. Savukārt, nebūtu pareizi, ja cilvēks vispārēji lūgtu finansiālu palīdzību ticīgajiem lokāli vai visā pasaulē. Dabas katastrofu gadījumos draugi ir jāmudina meklēt jebkādu atbalstu, kas viņiem ir pieejams uz vietas, izmantojot dažādus palīdzības pasākumus, un vērsties pie ticības iestādēm savā valstī. Skartās valsts nacionālā garīgā padome parasti rosina palīdzības un atjaunošanas centienus, pirmkārt, mobilizējot bahāju kopienu, lai reaģētu uz visu cietušo vajadzībām, ciktāl to atļauj apstākļi un resursi. Kā jūs jau zināt, Taisnīguma Nams Vispasaules bahāju centrā ir izveidojis Katastrofu palīdzības fondu,* lai pēc vajadzības pastiprinātu šādus pasākumus. Protams, ticīgie visā pasaulē jebkurā laikā var ziedot līdzekļus šajā fondā un, ja vēlas, apzīmēt ziedojumus kā paredzētus kādai konkrētai valstij.

(No 2015. gada 2. novembra vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādai nacionālajai garīgajai padomei.)

[P3]

Taisnīguma Nams atzinīgi novērtē, ka pēc šādām katastrofām draugi, protams, vēlas sniegt savu daļu palīdzības, lai atvieglotu katastrofas skarto ciešanas. Protams, svarīgākās aktivitātes, kas notiek kopienā Plāna rīcības ietvarā – vai nu pielūgsmes veidā, lūdzot upuru vārdā, vai izglītojošos pasākumos, kas motivē rūpes

* Humānās palīdzības fonda sākotnējais nosaukums.

un pārdomātas darbības pasaules stāvokļa uzlabošanai, – pašas par sevi ir vērtīgs ieguldījums. Tomēr pēc tam, kad bahājiešu dzīvesvietā notiek katastrofa, viņi, ciktāl viņu resursi atļauj, cenšas sniegt tiešu palīdzību, lai atvieglotu tās skarto ciešanas. Taisnīguma Nams ir pārliecināts, ka jūsu nacionālā padome spēs vadīt draugus, reaģējot uz turpmākajiem valdības aicinājumiem.

(No 2014. gada 19. augusta vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādai nacionālajai garīgajai padomei.)

[P4]

Vispasaules Taisnīguma Nams ir saņēmis jūsu 2010. gada 9. jūnija e-pasta vēstuli, kurā lūgta informācija par to, kā jūsu nacionālā kopiena var sniegt finansiālu ziedojumu palīdzībai nesenās zemestrīces upuriem .. Mums tika pateikts jūs informēt par Katastrofu palīdzības fonda izveidi vispasaules centrā, kurā var ziedot iestādes un cilvēki un no kura līdzekļi tiks novirzīti cietušajām valstīm pēc lielas dabas katastrofas. Ja ziedojumi ir paredzēti konkrētai valstij, .. tos var attiecīgi apzīmēt.

(No 2010. gada 19. jūlija vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādai nacionālajai garīgajai padomei.)

[P5]

Bahāju attīstības fonds, ko lieto Starptautiskā bahāju attīstības organizācija, palīdz centieniem, kas ir vērsti uz sabiedrības stāvokļa uzlabošanu un neaprobežojas tikai ar bahājiešiem. Tāpēc parasti nav iemesla aizliegt iemaksas šajā fondā no avotiem, kas nav bahāju avoti. Tomēr Taisnīguma Nams uzskata, ka ticīgajiem nevajadzētu lūgt šādus ziedojumus. Jebkādas iemaksas attīstības pasākumiem, kas nākušas no avotiem, kuri nav bahāju avoti, nevar tikt tieši pārsūtītas Bahāju attīstības fondam, bet gan tās jāsaņem nacionālajam fondam.

(Izvilks no 2019. gada 28. februāra vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādai nacionālajai garīgajai padomei.)

[P6]

ISBN 978-9934-620-67-6

9 789934 620676